

E. Morawiec

"Problemy dyskusyjne w teodycji", B. Bejze : [recenzja]

Studia Philosophiae Christianae 1/2, 313

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

na daleko idące podobieństwa koncepcji człowieka u Pascala do koncepcji człowieka w chrześcijańskiej filozofii egzystencjalistycznej, prelegent odczyt swój rozpoczął od przedstawienia właśnie pascalskiej doktryny człowieka w aspekcie stosunku do bliźniego.

Autor doskonale zdawał sobie sprawę z bogactwa i trudności poruszanej problematyki, jak również różnorodności rozwiązań w wielu „odcieniach” filozofii egzystencjalizmu. To stało się między innymi powodem, że autor w przedstawieniu problemu ograniczył się jedynie do czołowych przedstawicieli egzystencjalizmu. Z naturalistyczno-ateistycznego nurtu uwzględnił jedynie Heidegger’a i Sartre’a, a z chrześcijańskiego—Gabriela Marcel’a. W zakończeniu znajduje się konfrontacja wyżej wymienionych poglądów.

Sam problem opracowano różnoaspektowo. Na specjalną uwagę zasługują: aspekt psychologiczny, socjologiczny i ontologiczny. Aspekty te sprawiły, że rozpracowanie nie ograniczało się jedynie do referowania poglądów, lecz również uzasadniało wysuwane tezy w kwestii stosunku człowieka do drugiego człowieka w egzystencjalizmie. Szczególnie pomocnym okazał się w tym względzie aspekt ontologiczny. Autor w wielu przypadkach odwoływał się do ontologii egzystencjalizmu, by wytłumaczyć treściowy charakter tez, związanych z opracowywanym problemem. I tak np. wysunął sugestię, że u Heidegger’a o ostatecznym rozstrzygnięciu problemu stosunku człowieka do drugiego człowieka zdecydowała posiadana już uprzednio koncepcja świata i jego struktury. Podobną sytuację napotkać można również w przedstawieniu Sartre’a. Całość opracowania właśnie ze względu na tę wieloaspektowość stała się bogata w problematykę egzystencjalizmu.

4. Bp B. Bejze, Problemy dyskusyjne w teodycei

Referat ten jest opracowaniem odpowiedzi na pytania dotyczące ogólnej koncepcji teodycei i poszczególnych pięciu dróg. Został on przez autora na nowo opracowany i poszerzony o najnowsze odpowiedzi. Wydrukowany jest w dziale artykułów.

E. Morawiec

Trzeci Międzynarodowy Kongres Filozofii Średniowiecznej

Trzeci Międzynarodowy Kongres Filozofii Średniowiecznej odbył się w dniach od 31.VIII do 5.IX 1964 r. w Passo della Mandola (w miejscowości niedaleko Trydentu). Zorganizowany został przez powstałe w 1958 r. w Louvain „Société Internationale pour l’Etude de la Philosophie Medievale”. Poprzednie dwa kongresy miały miejsce: jeden w Louvain w 1958 r., a drugi 1961 r. w Köln.

Zasadnicza problematyka kongresu dotyczyła zagadnienia filozofii przyrody w średniowieczu. Ściśle mówiąc chodziło tu— jak podkreślił w przemówieniu wstępnym prof. Klibansky — nie tyle o analizę filozofii przyrody jako określonej dyscypliny, bo taka wówczas nie istniała, ile raczej o rozpatrzenie wysiłków charakterystycznych dla czasów średniowiecza, zmierzających w kierunku zdobycia wiedzy o świecie.

Wśród wygłoszonych na kongresie referatów daje się wyróżnić dwa typy: ogólne i szczegółowe.